

Бар-Селла З., „Тихий Дон” против Шолохова,
<http://www.philol.msu.ru/~lex/td/?pid=0121151&oid=012115> [доступ: 12.08.2024].

Барабан Л., Іван Дніпровський [у:] Історія українського театру: у 3 т., гол. ред. Г. Скрипник, Київ 2009, т. 2 1900–1945, с. 394–403.

Бондар Н., Про що можуть розповісти експонати: світлини з родинного альбому Дніпровських, „Національний музей літератури України: пошуки, дослідження, перспективи”, 2018, вип. 13, с. 117–124.

Бондар-Терещенко І., У задзеркаллі 1920–1930-х років, Київ 2009.

Горбатюк В., Іван Дніпровський у спогадах і документах [у:] В. Горбатюк, З-під трави забуття. Подільські шляхи українських письменників, Хмельницький 2011, с. 64–74.

Горбатюк В., Подільськими шляхами. Трагічні сторінки української революції у статтях Івана Дніпровського 1919 року, „Березіль”, 2011, № 1/2, с. 158–173.

Грабович Г., Символічна автобіографія у прозі Миколи Хвильового [у:] Г. Грабович, Тексти і маски, Київ 2005, с. 237–257.

Дніпровський І., Балет у главковерха, Харків 1931.

Дніпровський І., Злочин без кари [у:] іdem, Твори: у 3 т., Харків 1931, т. 1, с. 108–144.

„Дорогий Аркадію”. Листування і архіварія літературного середовища України 1922–1945 рр., упор. Л. Демська-Будзуляк, Львів 2001.

Жежера В., Андрій Головка застрелив тих, кого любив, <https://gazeta.ua/articles/history-newspaper/andrij-golovko-zastreliiv-tih-kogo-lyubiv/194353> [доступ: 21.08.2024].

З приватного епістолярію Івана Дніпровського та Марії Пилинської [публікація листів], [у:] Спадщина. Літературне джерелознавство. Текстологія, т. VII, Київ 2012, с. 259–322.

Іван Дніпровський. Марія [публікація тексту] [у:] Спадщина. Літературне джерелознавство, Київ 2013, т. VIII, с. 221–227.

Колекція Івана Дніпровського у фондах Херсонського обласного краєзнавчого музею. Дніпровський І. Микола Хвильовий. Портрет м'ятежника, упор. Г. Мартинова, О. Марущак; статті Я. Голобородька, Н. Кузякіної, Херсон 2020.

Костюк Г., Зустрічі і прощання. Спогади: у 2 кн., Київ 2008, кн. 1.

Кузнецов Ф., „Тихий Дон”: судьба и правда великого романа, <https://litresp.ru/kniga/ru/%D0%9A/kuznecov-feliks-feodosievich/tihij-don-sudjba-i-pravda-velikogo-romana> [доступ: 12.08.2024].

Кузякіна Н., Доля Миколи Куліша [у:] аedem, Траєкторії доль, Київ 2010, с. 22–421.

Кузякіна Н., Літературні портрети Івана Дніпровського, „Сучасність”, 1992, № 3, с. 123–124.

Кузякіна Н., Листи І. Дніпровського до Льва Толстого, „Слово і час”, 1991, № 7, с. 35–38.

Кузякіна Н., „Ув'язнений за суворою ізоляцією...” З роздумів над долею Миколи Куліша [у:] аedem, Траєкторії доль, Київ 2010, с. 422–499.

Куліш А., Спогади про Миколу Куліша [у:] М. Куліш, Твори: у 2 т., Київ 1990, т. 2, с. 695–753.

Куліш В., Слово про будинок „Слово”, Київ 2024.

Куліш М., Листи до Івана Дніпровського [у:] idem, Твори: у 2 т., Київ 1990, т. 2, с. 490–574.

Лавріненко Ю., Розстріляне відродження. Антологія 1917–1933. Поезія-проза-драма-есеї, Париж 1959.

Лисенко І., Епістолярна спадщина Івана Дніпровського, „Березіль”, 1995, № 3/4, с. 166–176.

Листи Івана Дніпровського до Аркадія Любченка; Листи Івана Дніпровського до Миколи Куліша [у:] Ваплітянський збірник, ред. Юрій Луцький, 2-ге вид., доп., Київ 1977, с. 215–221, 222–225.

Листи з Харкова. Голод в Україні та на Північному Кавказі в повідомленнях італійських дипломатів, 1932–1933 роки, упор. Андреа Граціозі, пер. Мар'яна Прокопович, Харків 2007.

Листування Івана Дніпровського з Ольгою Доленго [публікація листів] [у:] Спадщина. Літературне джерелознавство. Текстологія, Київ 2017, т. XI–XII, с. 241–269.

Литературный архив. К вопросу об авторстве „Тихого Дона”, „Континент: литературный, общественно-политический и религиозный журнал”, 1985, № 44, с. 303–308, https://vtoraya-literatura.com/pdf/kontinent_044_1985_text.pdf [доступ: 12.08.2024]

Любченко А., Його таємниця [у:] idem, Вибрані твори, Київ 1999, с. 415–439.

Михайлин І., „Жане, бережи себе – таких, як ти, у нас дуже й дуже мало”, <https://litakcent.online/2015/02/25/zhane-berezhy-sebe-takyh-jak-ty-u-nas-duzhe-j-duzhe-malo/> [доступ: 13.08.2024].

Мовчан Р., Невідомий Дніпровський (Замість приміток і коментаря), „Слово і час”, 1995, № 3, с. 17–19.

Мовчан Р., Самі про себе. Автобіографії українських митців 1920-х років, Київ 2015.

Мовчан Р., Український модернізм 1920-х: портрет в історичному інтер'єрі, Київ 2008.

Наєнко М., Вдача стрільця, або неблагонадійний для советов: історія Григорія Косинки, „Україна молода”, 2021, № 12, <https://umoloda.kyiv.ua/number/3692/196/154352/> [доступ: 13.05.2025].

Наєнко М., Іван Дніпровський [у:] Історія української літератури ХХ століття: у 2 кн., ред. В. Дончик, Київ 1994, кн. 1 Перша половина ХХ ст., с. 411–413.

Полювання на „Вальдшнепа”. Розсекречений Микола Хвильовий, упор. Ю. Шаповал, В. Панченко, Київ 2009.

Свербілова Т., Малютіна Н., Скорина Л., Від модерну до авангарду: жанрово-стильова парадигма української драматургії першої третини ХХ століття, заг. ред. Л. Скорина, Черкаси 2009.

Сенченко І., „Нотатки про літературне життя 20–40-х років” [у:] idem, Оповідання. Повісті. Спогади, упор. і прим. М. Гнатюк, вступ. ст. і ред. В. Брюховецький, Київ 1990, с. 540–580.

Скорина Л., „Гомін і відгомін”: дискурс інтертекстуальності в українській літературі 1920-х років, Черкаси 2019.

Скорина Л., Драматургія Івана Дніпровського: стиль, проблема характеру. Соціально-історичний аспект, дис. ... канд. філол. наук, Київ 2001.

Скорина Л., „Зойки розбитого життя... ” Сторінками епістолярної спадщини І. Дніпровського, „Березіль”, 2000, № 1/2, с. 179–183.

Соловей Е., Притча про поетів [у:] aedem, Притча про поетів. Ще чотири маленькі евристичні повісті. Трохи спогадів, Київ 2014, с. 53–81.

Стукалова Г., Наше преступление. Родионов Иван Александрович, <https://litresp.ru/chitat/ru/%D0%A0/rodionov-ivan-aleksandrovich/nashe-prestuplenie/1> [доступ: 12.08.2024].

Трофименко Т., Два Івани, Лев Толстой і „Тихий Дін”, „Збірник Харківського історико-філологічного товариства”, 2019, т. 16, с. 37–58.

Трофименко Т., „Знову Лебідь кличе Чайку”: листування Івана Дніпровського й Ольги Доленги [передмова] [у:] Спадщина. Літературне джерелознавство. Текстологія, т. XI–XII, Київ 2017, с. 222–240.

Трофименко Т., „Книга спеціального призначення” Івана Дніпровського [передмова] [у:] Спадщина. Літературне джерелознавство, Київ 2013, т. VIII, с. 215–220.

Трофименко Т., Микола Куліш та Іван Дніпровський: діалог крізь час, „Південний архів (філологічні науки)”, 2016, № 65, с. 126–131.

Трофименко Т., Міфи і правда в приватному епістолярії Івана Дніпровського та Марії Пилинської [передмова] [у:] Спадщина. Літературне джерелознавство. Текстологія, т. VII, Київ 2012, с. 246–258.

Трофименко Т., Наталя Забіла – невідомі сторінки життя та творчості, „Збірник Харківського історико-філологічного товариства”, 2014, т. 15, с. 97–122.

Трофименко Т., Неопублікований епістолярій Івана Дніпровського (на матеріалах Харківського літературного музею), „Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна”, 2012, № 989, вип. 63, с. 138–142.

Трофименко Т., Рукописи Івана Дніпровського та історія Розстріляного Відродження, „Studia Polsko-Ukraińskie”, 2024, nr 11, s. 161–176. <https://doi.org/10.31338/uw.9788323569367>

Харитонова В., „Запорожець за Дунаєм” на харківській сцені (до 200-річчя від дня народження С. С. Гулака-Артемівського), „Культура України”, 2013, вип. 43, с. 230–234.

Українська поезія кінця ХІХ – середини ХХ ст. Бібліографія. Антологія, уклад. Ю. П’ядик, упор.-ред. І. П’ядик-Халявка, Н. Дашкіна, Київ 2011, т. 2 Г–Ж.

Хвильовий М., Твори: у 5 т., Нью-Йорк 1984, т. 1.

Хвильовий М., Твори: у 2 т., Київ 1990, т. 2 Повість. Оповідання. Незакінчені твори. Нариси. Памфлети. Листи.

Цимбал Я., Мій улюблений сексот, „Український тиждень”, 2020, 3 серпня, <https://tyzhden.ua/mij-uliublenyj-seksot-10-faktiv-pro-iurii-smolycha/> [доступ: 14.08.2024].

Цимбал Я., „Своє добро”: що і як крали письменники у 1920-х, <https://litakcent.online/2018/12/27/svoje-dobro-shho-i-yak-krali-pismenniki-u-1920-h/> [доступ: 02.02.2025].

Чотири листи Леся Курбаса до драматурга Івана Дніпровського [підготувала Н. Цимбал] [у:]
Життя і творчість Леся Курбаса, упор., наук. ред. Богдан Козак, Львів–Київ–Харків 2012, с. 521–
528.

Шаповал Г., „Запорожець за Дунаєм” Остапа Вишні: пародіювання як конструктивний принцип
драмопису, „Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка.
Літературознавство, мовознавство, фольклористика”, 2012, вип. 23, с. 25–29.

Явтушенко В., „Твори” Івана Дніпровського як цикли імпресіоністичної прози, дис. ... канд.
філол. наук, Харків 2000.